

از لایه‌لای حرف‌های این فصل آندو

در تراکتور سازی

معنی آرامش را می‌فهمم

■ **تاکسون** در هیچ شهری یا چنین شرا یبطی مواجه نشده بودید که این اتفاق ها تا این حد تاثیر بد و منفی بر روحیه تان بگذارد؟

به جرات می توانم بگویم که بدتر از جوورزشگاه انزلی را در هیچ کجاندیده‌ام. در هیچ کجای دنیا، تماشاگران حاضر در ورزشگاه آن طور که انزلی چی ها با ملی پوشان تراکتور رفتار کردند، رفتار نمی کنند. باور کنید زمانی که جوورزشگاه انزلی را دیدم شوکه شدم و یکی از بدترین روزهای ورزشی ام را سپری کردم. پس از این بازی به این نتیجه رسیدم که تبریز و تراکتورسازی بهترین جا برای بازی کردن است. شرایطی که بر تبریز و تراکتورسازی حاکم است بر هیچ تیمی حاکم نیست.

حتی در استقلال و پرسپولیس؟

بله. حتی در استقلال و پرسپولیس. اغراق نکرده‌ام اگر بگویم این دو تیم هم شرایطی که تراکتور دارد را ندارند. در تراکتور آرامش را به معنای واقعی‌اش می توان احساس کرد.

این طور که معلوم است اگر دوباره لژیونر نشوی، در تراکتور ماندنی هستی!؟

بله. اگر برای فصل آینده لژیونر نشوم در همین تراکتور می‌مانم چون آرامشی که در تراکتور دارم را بهیچ چیزی عوض نمی‌کنم.

آندرانیک تیموریان: باید فاتحه این فوتبال را خواند

هافبک تراکتورسازی گفت: «باید فاتحه فوتبالی که بازیکن ۲۰ ساله آن حرمت یک ملی‌پوش را حفظ نمی‌کند، خواند.»

آندرانیک تیموریان درباره اتفاق‌های روز بازی تراکتورسازی مقابل ذوب‌آهن گفت: «بعد از بازی به منصور ابراهیم‌زاده، سرمربی این تیم زنگ زدم و از ایشان بابت اتفاق‌های رخ‌داده عذرخواهی کردم. ایشان هم به من گفت: من را می‌شناسد و می‌داند که بازیکن بزرگی هستم. به ابراهیم‌زاده گفتم بعید بود در تیمی مثل ذوب‌آهن و با مربیگری وی و هواداران خوبی که دارد یک جوان به یک بازیکن ملی پوش فحاشی کند.» تیموریان ادامه داد: «دیروز قاسم حدادی‌فر، بر روی من خطا کرد و من به زمین افتادم. در آن هنگام سسینا عشوری که بعدها فهمیدم نام او چیست بالای سرم آمد و پس از فحاشی به من و به حدادی‌فر گفت اینکه زدن ندارد. این مساله باعث شد کنترل‌م را از دست بدهم و آن اتفاق‌ها بیفتد و در این زمینه خودم را مقصر می‌دانم. با وجودی که این بازیکن مدعی شده من به سمت

او آب دهان پرتاب کردم که چنین چیزی نیست.

فیلم بازی موجود است. در آن صحنه‌ای که عشوری بالای سر من آمد همان لحظه به من فحاشی کرد ولی من به کسی فحاشی نکردم.»

تیموریان در پایان گفت: «باید فاتحه فوتبالی که بازیکن ۲۰ ساله آن حرمت بازیکنی که ۶۰ بازی ملی دارد را حفظ نمی‌کند، خواند. من در پستی بازی می‌کنم – هافبک دفاعی هستم – که مدام درگیرم و زیاد کتک می‌خورم اما تمام آنهایی که من را می‌شناسند می‌دانند تا به حال نه به کسی فحاشی نه بی‌احترامی کرده‌ام.»

آندو: من توهینی نکردم

هافبک تیم فوتبال تراکتورسازی گفت: «شاید آنقدر کوچک شده‌ام که امیر حسین صادقی مرا نمی‌شناسد اما من او را بخوبی می‌شناسم چرا که بازیکن بزرگی است.»

آندرانیک تیموریان هافبک تیم فوتبال تراکتورسازی پس از برتری ۲ بر ۱ تیمش مقابل استقلال با بیان این مطلب افزود: «بازی بسیار زیبایی را مقابل استقلال به نمایش گذاشتیم و از موقعیت‌های خود به نحو احسن استفاده کردیم و با پیروزی زمین را ترک کردیم.» وی افزود: «امروز شرمند هواداران تراکتورسازی نشدم که این همه راه را از تبریز طی کرده بودند و برای حمایت از تیم در ورزشگاه حضور داشتند و یک پیروزی دلچسب را به دست آوردیم.»

هافبک ملی پوش تیم فوتبال تراکتورسازی در واکنش به اظهارات امیر حسین صادقی، کاپیتان تیم فوتبال استقلال گفت: «من امیر حسین صادقی را نمی‌شناسم. او بازیکن بزرگی است و مادر تیم ملی با هم همکاری بوده‌ایم اما شاید من آنقدر کوچک شده‌ام که صادقی مرا نمی‌شناسد.» وی در پاسخ به اظهارات صادقی که گفته بود «تیموریان وارد حریم خانوادگی من شده است.» گفت: «اصلا چنین چیزی صحت ندارد. قطعاً امیر حسین اشتباهه می‌کند.

من توهینی به او و خانواده‌اش نکردم و این اجازه را به خود نمی‌دهم که به خانواده او توهین کنم اما با این وجود به نظر صادقی احترام می‌گذارم.»

روایت آندرانیک تیموریان از زندگی شخصی و فوتبالی اش:

عصبی تر از قبل نیستم

حمید فر اهنانی‌راد

احتمالا او خاص تر بین بازیکن چند سال اخیر فوتبال ایران است؛ چرا که بدون حضور در باشگاه‌های مطرح و پر طرفدار پایتخت، یک‌راست از تیمی مثل ابومسلم مشهد، سرر از بولتون و لیگی به اعتبار انگلستان در آورده‌اندوز هم بازی‌های درخشانش در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان مقابل پرغال و مکزیک در خاطر همه هست که چطور یک جوان ۲۱ساله آنچنان مقابل لوییس فیگو، دکو، کریس رونالدو و... چنگید. او اولین بازیکن تاریخ ایران است که در لیگ بر تر انگلستان گل‌زنی کرده، با آندرانیک تیموریان، بازیکنی که در اوج جوانی به بزرگ‌ترین آرزوی زندگی‌اش (حضور در جام جهانی) رسید، با کسی که به قول خودش با تمام وجود از نام و اعتبار ایران دفاع کرده، با فوتبالیستی که می‌گوید در ۱۰سال اخیر تفریحی جز تمرین و فوتبال و مهم‌تر از همه خواب نداشته، گفت‌وگویی انجام داده‌یم.

آرزوی هر بازیکنی بازی در جزیره است

درباره امکانات و شرایط لیگ برتر انگلیس به خصوص تیم‌هایی که در آنها بازی کرده، باید بگویم هم فولام و هم بولتون هر کدام چار، پنج تازمین اختصاصی برای تمرین داشتند؛ البته همیشه یکی از زمین‌ها(زمین ورزشگاه ارنه) را باشگاه بیشتر از یک بار اجازه نمی‌داد در آن تمرین کنیم، چرا که درست شبیه چمن زمین مسابقاتی بود که قرار بود مشلا فراداش روی آن بازی کنیم. این موضوع چندان بزرگی نیست، اما این اجازه را به بازیکن می‌دهد خودش را از نظر روحی و روانی برای مسابقه آماده کند. از نظر دستگاه‌های فیزیوتراپی باید بگویم بهترین امکانات را می‌توانی در فوتبال انگلیس ببینی و بهترین اروپا، به نظر من شاید همین مسایل می‌تواند در اوج جوانی، مسابقات بزرگی همچون جام جهانی را در سال ۲۰۰۶ تجربه کند. تجربه‌ای که یکی از رویاهای بزرگ زندگی آندو تیموریان بود که در زندگی‌اش نقش بسست و توانست مسیر زندگی آندرانیک تیموریان را که واقعا در زندگی‌اش هیچ چیزی نداشت، عوض کند. خدا را شکر وضعیت امروزم خیلی با گذشته تفاوت پیدا کرده و از لطفش ممنونم که هر آنچه در زندگی‌ام می‌خواستم را جلوی چشمم گذاشت تا با تلاش و پشتکار خودم به آنها برسم و از زندگی‌ام رضایت داشته باشم.

از نام و اعتبار ایران دفاع کردم

دو سال ابتدایی حضور من در انگلیس، در باشگاه بولتون گذشت. بعد از اتمام قرار داده به تیم فولام پیوستم؛ باشگاه فولام در لندن قرار دارد، اما بولتون در نزدیکی شهر منچستر واقع شده بود، به همین خاطر برای رفت‌وآمد به این شهر، پنج ساعت رانندگی می‌کردم، البته مسافت این دو شهر با قطار حدود دو ساعت طول می‌کشید. در اوج جوانی و زمانی که فقط ۲۲ سال داشتم، یکی از بهترین فوتبال‌های دنیا را تجربه کردم و واقعا دوره خوبی را تا ۲۶سالگی در لیگ برتر انگلیس پشت‌سر گذاشتم. طی این سال‌ها هم در لیگ برتر و جام حذفی انگلیس بازی کردم و هم در جامی به اعتبار جام یوفا. همچنین اولین بازیکنی از ایران بودم که در لیگ برتر انگلیس موفق شد گل‌زنی کند. حتی چندباری هم به عنوان بهترین بازیکن زمین توسط کارشناسان انتخاب شدم. در هر صورت طی چند سالی که در لیگ برتر انگلیس حضور داشتم، سعی کردم با تمام وجود، از نام و اعتبار ایران دفاع کنم.

خصوصیات رفتاری و اخلاقی خودم، تا آنجا که توانستم تلاش کردم، اما متأسفانه درگیر مصدومیتی شدم که باعث شد سه، چهار ماهی از فوتبال دور باشم و نتوانم آن جایگاهی که استحقاقت را داشتم، تصاحب کنم؛ با تمام این تفاسیر، الان خدا را شاکرم که تن سالم و خانواده‌ای بسیار خوب دارم و همین که در خدمت‌شان هستم، برام کفایت می‌کند.

تفریحات من در انگلیس

زمانی که در دوران بدنسازی بودیم، ساعت ۹ صبح به باشگاه می‌رفتم و تا پنج بعدازظهر در اختیار مربیانم بودم، بعد از آن هم فرصت آن چنانی برای اوقات فراغت و گشت‌وگذار نداشتم. به همین خاطر ترجیح می‌دادم به یک رستوران بروم یا بلیارد بازی کنم. شب‌ها هم بیشتر سرم را با اینترنت گرم می‌کردی ولی، زیاد اهل کتاب خواندن نیستم.

مجبور شدم به ایران برگردم

بعد از اینکه قرار دادم با باشگاه فولام به پایان رسید، سرمربی

بلکبرن که قبلا سرمربی بولتون بود و از بازی من شناخت کاملی داشت، من در خواست کرد در تست پزشکی این باشگاه شرکت کنم که خدا را شکر در این تست قبول شدم، ولی از آنجا که قانون حضور بازیکن آسیایی در لیگ برتر انگلیس (چه پارک‌جی‌سونگ باشد چه هر بازیکن دیگری) به این شرط است که تخمان بازیکن در ۷۰ درصد بازی‌های ملی کشورش قبلا حضور داشته باشد. متأسفانه به دلیل همان مصدومیت سه، چهار ماهه‌ای که برایم به وجود آمده بود و نتوانسته بودم در بازی‌های تیم ملی حضور داشته باشم و تعداد بازی‌های ملی‌ام را به حد تصاب برسانم، باوجودی که باشگاه بلکبرن حتی وکیل هم برای در دست شدن کار من گرفته بود، در انگلیس به من مجوز کار ندادند و مجبور شدم به کشور عزیزم ایران برگردم. زمانی که به ایران برگشتم، با وجود پیشنهادهای خوبی که از باشگاه‌های پرسپولیس، استقلال، ذوب‌آهن و سپاهان داشتم، برای اینکه می‌خواستم برای حفظ روحیه‌ام در تیمی که طرفداران زیادی دارد بازی کنم، با باشگاه تراکتورسازی به توافق رسیدم، چرا که از نظر خواسته‌هایم را برآورده کرد. از طرفی هم هر کدام از باشگاه‌هایی که نام بر دادم، به دلایلی توافق با آنها میسر نشد تا و

پایان امسال در خدمت باشگاه تراکتورسازی هستم و منتظرم رقابت‌های امسال به پایان برسد تا با توجه به پودجه سال آینده تراکتورسازی و مربی و مدیرعامل این باشگاه، بتوانم برای آینده فوتبالی‌ام تصمیم بگیرم.

عصبی تر نشده‌ام

آنهایی که با آندرانیک تیموریان کار کرده‌اند، از خصوصیات

عکس: میلاد پناهی

حاشیه‌های زندگی آندو به روایت خودش **نمی‌توانستم بهتر از پراید بخرم**
■ اولین قرارداد حرفه‌ای که در فوتبال بستم، ۱۲ میلیون تومان بود، اما از آنجا که در خانواده پرجمعیتی زندگی می‌کردم، نمی‌توانستم ماشین بهتری از پراید بخرم که البته آن هم دست برادرم بود، بعد از آن نیز زانتیا خریدم و وقتی به اروپا رفتم هم یک اتومبیل تایور خریدم. الان هم ماشین ندارم، در کل زیاد اهل ماشین و ماشین‌بازی نیستم.

همسرم مرا جمع و جور کرده

فوتبال، شغل من است و به آن واقعا عشق می‌ورزم، به همین خاطر با همسرم بر سر این موضوع هیچ مشکلی ندارم. این به شخصیت یک بازیکن برمی‌گردد که بعد از رسیدن به اوج شهرت و محبوبیت، همچنان روابط با خانواده‌اش را حفظ کند و بتواند مثل گذشته زندگی عادی‌اش را ادامه دهد. خدا را شکر از زمانی که از دواج کردم، تمرکز م روی فوتبالم بیشتر شده و همسرم از هر لحاظ خیلی جمع و جورم کرده. در حال حاضر به غیر از فوتبال بیزینس دیگری ندارم. در کل هنگام خرج کردن سعی می‌کنم منطقی خرج کنم و قبل از دست زدن به هر کاری، حتما با همسر، برادرها و خانواده‌ام مشورت می‌کنم و بعد تصمیم می‌گیرم.

مارک‌دار دارم، اما مارک‌باز نیستم

مسلمانا هر انسانی و هر فوتبالیستی به ظاهر خودش اهمیت می‌دهد، من هم از این قاعده مستثنی نیستم، اما همیشه سعی می‌کنم لباس‌هایی مطابق با سلیقه‌ام بخرم؛ اکثرا هم لباس‌های ساده و اسپرت را به بقیه ترجیح می‌دهم و زیاده اهل مارک و مارک‌بازی نیستم، در حالی که لباس مارک‌دار هم زیاد دارم. در مورد ادکلن هم باید بگویم از برند خاصی استفاده نمی‌کنم و متناوب آنها را تغییر می‌دهم.

فکر نمی‌کنم بد شده باشم

فکر می‌کنم همه ایرانی‌ها و بچه‌های رسانه از اینکه مواهیم را کوتاه کرده‌ام ناراحتند، این طور است؟
به هر صورت سه، چهار سالی که خارج از ایران فوتبال بازی می‌کردم، دوست داشتم مواهیم را بلند نگه دارم، اما الان با توجه به سختی‌های نگهداری موی بلند، ترجیح می‌دهم با شمایل جدید در لیگ ایران حضور داشته باشم و این شائبه که مثلا منشوری بوده‌ام یا به من تذکر داده‌اند مواهیم را کوتاه کنم اصلا صحت ندارد، چرا که تصور نمی‌کنم مواهیم زمانی که بلند بود آنقدر بد بوده باشد که بخواهند به آن گیر بدهند! فکر هم نمی‌کنم از وقتی مواهیم را کوتاه کرده‌ام، آن چنان هم بد شده باشم!

همه تفریحات من

بهترین و دلچسب‌ترین تفریح من تمرین، فوتبال و خواب است، چرا که طی این ۱۰ سالی که فوتبال بازی می‌کنم، آن چنان زمانی برای تفریح کردن و مسافرت رفتن نداشته‌ام و هنوز فرصتی دست نداده بخوام به زندگی شخصی‌ام آن چنان که باید برسم.

زندگی‌نامه

آندرانیک تیموریان با نام کامل و در دست آندرانیک تیموریان سامرانی متولد ۱۵ اسفند سال ۱۳۶۱ فوتبالیست ایرانی است. او در پست هافبک دفاعی بازی می‌کند و در سال ۲۰۰۶ پس از درخشش در جام جهانی آلمان به تیم بولتون انگلستان پیوست که توسط سام آلا رایس مربی سرشناس انگلستان اداره می‌شد. وی پس از درخشش در چند بازی بافت شدید مواجه شد که همین امر یکی از عوامل نیمکت‌نشینی وی بود که در نهایت به یک نیمکت‌نشین در فصل پیش تبدیل شد. آندرانیک در فصل جدید با اتمام قرارداد به تیم فولام پیوست که تاکنون موفقیتی را کسب نکرده است. اکنون در تیم ملی فوتبال ایران و باشگاه فولام انگلستان بازی می‌کند. برای تیم ملی ایران در هر سه بازی این تیم به میدان رفت.

روز ششم ژانویه سال ۲۰۰۶، آندرانیک در دیدار مقابل دونکستر راورز با به ثمر رساندن دو گل، نخستین گلزن ایرانی جام حذفی انگلستان نام گرفت و نقشی تعیین کننده در پیروزی ۴ بر صفر تیمش داشت.

او در بازی تیم بولتون با ویگان نیز دو گل از سه گل تیمش (بولتون) را به ثمر رساند و نقش مهمی در پیروزی ۳ بر ۱ تیمش داشت. برادر بزرگ‌تر آندرانیک، سرتییک است که او هم در تیم ماینز سابقه بازی دارد.

تیموریان در دوم فوریه ۲۰۰۹ به صورت قرضی به باشگاه بارنزلی در لیگ دسته یک انگلستان رفت. تیموریان که سابقه چندین سال حضور در لیگ برتر فوتبال انگلیس را در کارنامه خود دارد به جمع تراکتورسازان پیوست تا این تیم را در ادامه لیگ برتر همراهی کند.